

[Finansministeren.]

fatter undervisningen i kristendomskundskab alle klassetrin i grundskolen undtagen 7. eller 8. klassetrin, og jeg er naturligvis enig i, at loven ikke skal kunne udnyttes til at afskaffe undervisningen i dette obligatoriske fag.

Hvad angår det konkrete tilfælde, der omtales af fru Gerda Møller, er jeg ikke i stand til at tage stilling hertil på det foreliggende grundlag, men undervisningsministeriet vil nu på den givne foranledning indhente nærmere oplysninger og udtalelser om sagen fra amtsrådet, der ifølge skolestyrelsesloven har tilsynet med kommunernes skolevæsen, og fra de stedlige kommunale skolemyndigheder, og når sagen er behørigt undersøgt, vil der tilgå fru Gerda Møller et skriftligt svar.

Gerda Møller (KF):

Man kan måske nok undre sig over, at man ikke i undervisningsministeriet kender mere til denne sag, som jo har været omtalt i bl. a. den lokale presse, ligesom den også har veriseret mellem skolekommission, skoleinspektør og amtsskolekonsulent Bodi i det pågældende amt. Men jeg er i hvert fald i første omgang tilfreds med, at ministeren er enig i, at det ikke var den måde, fritagelsesbestemmelsen skulle bruges på.

Jeg mener, at det er helt grotesk, det, der er sket på den pågældende skole, hvor eleverne for at få plads til et valgfrit fag får deres forældre til at udvirke en fritagelse for at deltage i faget kristendomsundervisning. Så viser det sig, at de får flere valgfrie fag, end de må have, og så får eleverne en fritime i stedet for kristendomsundervisning, og læreren, der egentlig skulle have undervist dem, er nu også ledig og altså til rådighed for skolen som vikar. Det sidste er ikke afgørende i denne sag. Det, der er det afgørende i denne sag, er fritagelsesmuligheden, og jeg finder det helt ulogisk, at der skal være en sådan mulighed, når faget er blevet til et kundskabsfag.

Vi finder også, at det er en stærk forringelse i forhold til den gamle lov.

Uanset hvilket trossamfund en elev måtte tilhøre, er efter vor mening kristendommen en så væsentlig del af det danske samfunds kulturgrundlag, at ingen elev i den danske folkeskole bør savne forsvarlig undervisning i det pågældende fag. Hvis der endelig skal være en fritagelsesmulighed, bør den efter vores mening

kun gælde for et barn, der tilhører et andet trossamfund.

Jeg vil gerne stille finansministeren det tilægsspørgsmål: er ministeren indstillet på for at forebygge gentagelser af det, der her er sket, at ændre den pågældende § 5, stk. 2, i folkeskoleloven i overensstemmelse med dette og samtidig helt klart præcisere, at en fritagelsesansøgning må være indgivet i god tid før det nye skoleår, således at fritagelsen ikke sker på grundlag af en stemningsbølge, men efter grundig overvejelse i det enkelte hjem?

Finansministeren (Heinesen):

Jeg må sige til fru Gerda Møller, at der er ikke tale om, at undervisningsministeriet ikke kender sagen. Undervisningsministeriet kender udmærket sagen, men undervisningsministeriet har ikke de udtalelser fra amtsrådet og fra de stedlige kommunale skolemyndigheder, som er fornødne, for at sagen kan få en passende behandling.

Jeg mener, at før man har fået materialet ind i denne sag og har haft lejlighed til at overveje den nøjere, er det alt for tidligt at begynde at tage stilling til, om § 5, stk. 2, i folkeskoleloven skal ændres. Jeg mener, at der er mange interessante spørgsmål i denne sag, der skal afklares først, og jeg skal gerne antyde et af dem. Et af de spørgsmål, der efter min bedømmelse kunne være af betydning, er, om skolens vejledning over for forældrene har klargjort, at der ikke kunne være tale om en slags »bortvalg« i forbindelse med skemalægningen.

Gerda Møller (KF):

Nu var jeg ellers meget tilfreds med, at det var den tidligere undervisningsminister, der skulle besvare spørgsmålet i stedet for den nuværende undervisningsminister, for i det lovforslag, som daværende undervisningsminister Heinesen lagde på folketingets bord, havde man netop den bestemmelse, at fritagelse kun kunne ske, hvis børnene tilhørte et trossamfund uden for folkekirken, og så havde jeg da håbet på, at i hvert fald jeg kunne have fået lidt forståelse. Men jeg vil vende tilbage til sagen i forbindelse med de ændringer, som vi i vort parti agter at komme med forslag om på folkeskolelovsområdet.

Med dette bortvalg er der jo ikke tale om anskaffelse af en eller anden brugsgenstand, som familien skal tage stilling til, men om,